

YENİ VARLIK BARIŞI

(6486 Sayılı, Sosyal Sigortalar Ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu İle Bazı Kanunlarda

Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun)

Arş. Gör. Gamze Yıldız ŞEREN

Namık Kemal Üniversitesi, İİBF, Kamu Maliyesi Bölümü

e-posta: gyseren@nku.edu.tr

Arş. Gör. Emin DEDEBEK

Namık Kemal Üniversitesi, İİBF, Maliye Bölümü

e-posta: ededebek@nku.edu.tr

Özet

Devletlerin ekonomî üzerinde müdahalesinin zaman içerisinde artması, kamu gelirlerinin ve kamu gelirleri içinde de vergilerin payının artmasına neden olmuştur. Anayasamızın temel hak ve ödevler bölümünde yer alan vergi yükümlüğü ve bu yükten kurtulma çabası ise vergi kayıp ve kaçaklarının artmasına yol açmaktadır. Anayasamız, vergiler için genellik, adalet, ödeme gücü ve yasallık ilkelerine yer vermiştir. Devletlerin azalan gelirlerini telafi etmek ve söz konusu gelirlerin tahsilini artırmak için vergi aflarına başvurması, yukarıda ifade olunan ilkelerden sapmaları gündeme getirmektedir. Bu çalışmada vergi aflarının nedenleri, Türkiye uygulaması, vergi afları konusundaki tartışmalar ve söz konusu aflardan vergide adalet ilkesinin ve mükelleflerin nasıl etkileneceği konuları tartışılmıştır. Genel olarak afların; kısa vadede vergi gelirlerini artırarak devlete gelir sağlaması, vergi idaresinin ve yargının yükünü hafifletmesi gibi faydalarının yanında, uzun vadede mükelleflerin vergisel uyumunu azaltması, vergi adaletini bozması ve mükellef davranışlarını olumsuz etkilemesi, mükellefin af çıkması beklentisiyle hareket etmeleri, dürüst mükelleflerin cezalandırılması gibi zararlı sonuçları da söz konusudur.

Anahtar Kelimeler: Mali Af, Vergi Barışı, Varlık Barışı, Vergi Sistemi

CASH REPATRIATION LAW, THE PROVISIONS OF THE LAW NO. 6486

REGARDING THE INTRODUCTION OF CERTAIN ASSETS TO ECONOMY

(The Law on Amendment to Social Insurances and General Health Insurance Law and Certain

Laws has been promulgated in the Official Gazette dated 29 May 2013)

Abstract

At the end of the first phase of the cash repatriation law, which aims to lure back funds held abroad by affluent Turks without punitive taxes and fines, around 50 billion Turkish Liras (\$25.8 billion) in assets have been declared, the Finance Ministry. The cash repatriation law, which came into force at the end of May, requires individual and corporate persons to declare the money, gold, exchange, property and other capital market instruments that they own abroad as of April 15, 2013 by July 31, 2013. The declarations are to be made either to tax offices or to intermediary institutions and banks, and a 2 percent tax will be applied on assets coming from abroad. The article 13 of the Law numbered 6486 has added the temporary article 85 to the Income Tax Law concerning introduction of certain assets to economy. The law introduces certain tax benefits and reliefs for taxpayers who repatriate the following assets which are present abroad provided that they were possessed as of **15 April 2013**; Cash, Gold, Securities and other capital market instruments, and Immovable properties.

In so doing, the law seeks to strengthen the capital structures of the corporations and to legitimize the unrecorded assets. The law also provides a temporary income tax and corporate tax exemption. As such, the following income items will be exempted from income/corporate tax provided that they are transferred to Turkey not later than 31 December 2013; Income derived from the disposal of the shares issued by non-resident entities, Participation gains derived from non-resident entities, Business profits derived through permanent establishments and permanent

representatives, Profits derived from the liquidation of non-resident entities. Here in this article Cash repatriation law compared with past applications and evaluate last regulations and evaluate its results.

Keywords: Cash Repatriation Law, Fiscal Amnesty, Tax System.

1.Giriş

Devlet, bir kamu tüzel kişisi olarak tüm kamusal yetkileri elinde tutmaktadır ve harcamalarını finanse etmek adına hükümlerine dayanarak elde ettiği gelirlerin en önemlisi hiç şüphe yok ki vergidir. Verginin karşılıksız olması, vergiyi tahsil eden devletten hiçbir fayda sağlanmaması şeklinde ortaya çıkan yorumlar (Nadaroğlu,1981,ss.212-214) devletleri, elde etmek istedikleri vergi gelirlerini tam olarak elde edememeleri ile sonuçlanmakta ve bu durum toplumun tüm bireylerini olumsuz yönde etkilemektedir. Bu bağlamda devletler söz konusu durumla başa çıkabilmek veya zararını minimize edebilmek adına bir takım mali aflara, mükelleflere sağlanan ödeme kolaylıklarına ya da vergi sistemini ve hukukunu gelirleri toplayabilme yönünde uyumlaştırarak toplayamadığı vergileri elde etmeye çalışmaktadır.

Çalışmada öncelikle konunun daha iyi kavranabilmesi bakımından genel kapsamda mali aflara değinilmiş ve sonrasında Türkiye’de vergilerin daha etkin toplanabilmesi adına 2003 yılı itibari ile çıkarılan kanunlara yer verilmiştir. Bu bağlamda; 27 Şubat 2003 tarihinde onayarak 25033 sayılı resmi gazetede yayınlanarak yürürlüğe giren 4811 sayılı Vergi Barışı Kanunu, 22 Kasım 2008 tarihinde uygulamaya konulmuş ve 2 Mart 2009 tarihinde sona eren ve sonrasında 10 Temmuz 2009 tarihinden itibaren 31 Aralık 2009 tarihine kadar uzatılan 5811 sayılı Bazı Varlıkların Milli Ekonomiye Kazandırılması Hakkında Kanun, Cumhuriyet tarihinin en büyük mali yapılanmasını bünyesinde bulunduran 27857 sayılı resmi gazetede 25.02.2011 tarihinde yayımlanan Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılması İle Sosyal Sigortalar Ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu Ve Diğer Bazı Kanun Ve Kanun Hükmünde

Kararnemelerde Değişiklik Yapılması Hakkında 6111 sayılı Kanun ve son olarak 21 Mayıs 2013 tarihinde kabul edilen 6486 Sayılı Sosyal Sigortalar Ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu İle Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanununa yer verilmiştir. Söz konusu yeni kanun ikinci varlık barışı olarak anılmaktadır ve böylece 6486 sayılı kanunun 13.maddesi ile Gelir Vergisi kanununa eklenen geçici 85. Madde ile Yeni Varlık Varışı sürecine girilmiş bulunmaktadır.

2. Mali Af Kavramı ve Mali Affın Kapsamı

Af; bir suçu, kusuru veya hatayı bağışlama anlamını taşımaktadır (TDK). Mali af ise; vergi kanunları karşısında aykırı hareket eden kimselere uygulanan yaptırımların ortadan kaldırılması olarak geniş manada ifade edilebilir ve devlet sisteminde af yetkisinin kullanılması yolu ile devletin kendi koymuş olduğu kuralların bozulması karşısında yaptırım olarak cezalandırma hakkından vazgeçmesi anlamını taşımaktadır. (Yalçın ve Başer,1996)

Türkiye’de de diğer ülkelerde olduğu gibi zaman zaman cezaların affı söz konusu olmuştur. Söz konusu af yetkisinin kaynağı Anayasadır. Yetkisi ise TBMM’ye aittir.Zira Anayasamızda yer alan 73.maddesi “Herkes, kamu giderlerini karşılamak üzere, malî gücüne göre, vergi ödemekle yükümlüdür. (...)Vergi, resim, harç ve benzeri malî yükümlülükler kanunla konulur, değiştirilir veya kaldırılır(...)” (T.C.Anayasası, 2011) ve 87. Maddesinde “Türkiye Büyük Millet Meclisinin görev ve yetkileri, kanun koymak, değiştirmek ve kaldırmak;(...)Türkiye Büyük Millet Meclisi üye tam sayısının beşte üç çoğunluğunun kararı ile genel ve özel af ilânına karar vermek(...)” hükmü bulunmaktadır.

Mali af; yasayla çıkartılır, netice olarak devlet alacağından vazgeçer, geçmişe yürür ve etkileri de geçmiş olaylar üzerinde meydana gelir. Bu bağlamda devlet, mali af yoluyla cezalandırma yetkisinden vazgeçer. (Yalçın ve Başer,1996)

Türkiye’de mali af düzenlemesi aşağıda ifade olunan şekillerde vuku bulmuştur (Arıkan ve Yurtsever, 2004):

- Genel af yasaları içerisinde kimi maddeler vesilesiyle mali afı ilgili yapılan düzenlemeler
- Özel olarak çıkarılan vergi yasaları ve düzenlenen aflar
- Yalnız vergi cezalarının affına ilişkin yapılan düzenlemeler
- Belirli vergi ve cezaların affını kapsayan af kanunları
- Kısa süreli ve bir defaya özgü düzenlemeler
- Uzun süreli ve tekrarlamalı af düzenlemeleri
- Spesifik konularda (matrah artırımları gibi) yapılan af benzeri düzenlemeler,
- Ödenmeyen vergi aslı ve cezaları ile birlikte söz konusu cezalar için öngörülen hürriyeti bağlayıcı cezaların da affına ilişkin düzenlemeler.
- Borçların taksitler halinde ödenmesini sağlayan düzenlemeler

3.Vergi Affı ve Uygulama Gerekçeleri

Devletin çıkardığı kanunla alacak hakkından vazgeçmesi anlamını taşıyan vergi aflarını kuramsal olarak üç gruba ayırmak mümkündür. Bunlardan ilki *düzeltilme affı*’dır. Aftan yararlanan mükellefin af dönemi hesapları da dahil olmak üzere hesaplarının devletin incelenmesine kapatılmadığı söz konusu af; mükelleflerin hesaplarını tekrardan gözden geçirerek eksik bildirilen veyahut gizlenen matrahların genelde cezasız bir şekilde beyan edilmesine imkan sağlar. Diğer vergi affı *İnceleme Affı*’dır. Burada devler mükelleflerin matrahlarını belirli şartlar altında düzeltmelerine olanak tanıyarak, mükellefin (aftan yararlanan) aftan yararlanılan döneme ait hesaplarını inceleme hakkından feragat eder. Son olarak *Kovuşturma Affı*’nda ise kronik hale gelen vergi alacaklarını tahsile

çalışan devlet, aften yararlanan mükelleflere kimi ödeme kolaylıkları sunarak, alacağını belli kısmından vazgeçer, başlamış kovuşturma ile hukuki süreçleri sona erdirir.(Erol, 2011, s.142-143)

Vergi afları bir takım gerekçelere dayanılarak çıkartılır. Bu bağlamda söz konusu gerekçeleri ekonomik, siyasi ve idari-teknik gerekçeler şeklinde gruplandırmak mümkündür.Ülkeler zaman zaman ekonomik buhranlarla karşı karşıya kalmaktadır. Ülke ekonomisinin zayıflaması işletmelere sirayet ederek onları mali bakımdan güç duruma sokmakta ve borçlarını ödeyememelerine yol açmaktadır. Bu durum vergi affı için bir gerekliliktir. Diğer gereklilikler ise piyasanın canlandırılmak istenmesi ya da kara paranın kayıt altına alınmak istenmesidir. İşte bu gereklilikler ekonomik gerekçeleri oluşturur. Siyasi gerekçeler ise siyasi ve ekonomik krizlerin atlatılmasında vergi aflarının kullanımını ifade eder.İdari ve teknik gerekçeler ise vergi sistemindeki karmaşık yapıyı düzelterek köklü değişimler yapmayı ifade eder. (Çetin, 2007, s.173)

4.Vergi Aflarının Avantajları ve Dezavantajları

Vergi affi olanağının tanınmasında olumsuz görüş sahibi olanlar kadar olumlu görüşe sahibi olanlar da söz konusudur. Bu bağlamda af yanlısı görüşlere göre vergi affının faydaları şu şekildedir (Leonard, Zeckhouser, 1987, 60-62):

- Geçmişte tahsil edilemeyen borçların bir kısmının toplanmasına imkan tanır
- Vergiye uyuma teşvik eder
- Toplumun geleceğini daha iyi kontrol edebilmesini sağlar.(Örneğin zehirli atıkların çevreye salınması ile ilgili çıkarılan bir af, ilgililerin filtre kullanımı hususunda bilgilenmesine olanak verebilir)

- Geçmişte yapılan dürüst olmayan davranışların gizlenmesi ihtiyacını ortadan kaldırarak gelecekteki vergi kanunlarına uyumu artırır.

- Gelecekte iyi davranma maliyetini düşürür.
- Sosyal bir ayırım ya da bireysel suçluluk hissini azaltmaya ya da ortadan kaldırmaya yardımcı olur. Zira ceza gelecek suçları caydırabilir fakat zaten işlenmiş olan suçları değiştiremez.

- Dürüst davranmayan mükellefe hatasını telafi etme imkanı sunar.

- Yeni bir uygulama rejimine geçiş için adil bir yoldur.

Vergi aflarının yukarıda bahsi geçen faydaları kadar kuşku yok ki maliyetleri de vardır. Bu durum vergi affi karşıtlarının görüşlerini yansıtmaktadır. Buna göre (Leonard, Zeckhouser, 1987, 62-65):

- Yasaların uygulanmasında sistematik olarak uzun süre başarısız olduğunda bu vergi kaçakçılığı suçunun önemli olmadığına dair bir varsayım oluşmasına sebebiyet verir ki bu da toplumda dürüst davranan kimseleri kanunlar karşısında uyumsuz davranmaya teşvik eder.

- Sorumluluklarının bilincinde olan dürüst mükellefleri rahatsız eder.

Şeren ve diğerleri

- Affin tekrarlanacağı algısının yerleşmesi mükellefi vergi kaçırmaya teşvik eder. (Daha sonradan nasıl olsa bir af olacağını düşünen birisini park cezasını veyahut trafik cezasını ödememeye teşvik etmesi gibi)
- Bahsi geçen teşvik edici etkileri minimuma indirmek adına yetkililer af ilanını genelde bir defaya mahsus olarak ilan ederler ki bu durumda af yalnız geçmişteki eylemleri etkiler, gelecekteki kararlar üzerinde bir etkisi olmaz. Bununla beraber bir daha af olmayacağına dair taahhütte bulunmak da zor olabilir.
- Suçluluğu azaltarak sosyal yaptırım gücünü zayıflatır. Zira suçluluk; sosyal kontrol için son derece etkili bir araçtır. Yakalanma ihtimali olmayan kimsenin hırsızlık yapmak için pek çok şansı vardır dolayısıyla toplumlar kimi vicdani değerleri aşılacak adına büyük çaba sarf etmelidir.

Vergi affına dair görüşlerin aktarılmasının ardından aşağıda yer alan tabloda vergi affının avantaj ve dezavantajları ifade olunmuştur.

Tablo 1: Vergi Affının Avantaj ve Dezavantajları

<i>AVANTAJLAR</i>	<i>DEZAVANTAJLAR</i>
Kısa vadede devlete ek gelir oluşturur	Dürüst mükelleflerin vergi moralini bozar
Vergi tabanı genişler	Vergilendirme yetkisini uygulayamayan zayıf bir hükümete işaret eder
Vergi kaçırانları dürüst davranmaya sevk eder	Mükellefler başka vergi aflarının da gündeme geleceği beklentisi taşır ki bu uzun vadede vergi uyumu üzerinde olumsuz neticelere sebebiyet verir
Vadesinde ödenmemiş vergiler için ödenmesi adına bir seçenek sunar	Vergi kaçakçılığı suçunun önemsiz gibi görünmesine sebep olur
Yeni bir vergi yapısına geçişe yardımcı olmak için kısa vadeli gelir sağlar	Vergi affı deneyimleri, afların küçük ve göz ardı edilmiş gelirler ürettiğini göstermektedir
Vergi kaçırma problemiyle hükümet tarafından mücadele edileceğine işaret eder	Bireyler vergiye karşı itaatsizliğin mevcudiyetinin farkına varır
İdari maliyetleri azaltır	Dürüst davranmamanın ahlaki maliyeti azalır
Daha evvel vergi görevi olmayan bireyleri izlemeyi geliştirir.	Artan gelirleri cezalar gibi diğer tahsilatlardan elde edilen gelirlerin düşüşü izler
Mükellefin suçluluk yükünü azaltır	Gelecekte bir vergi affı çıkartılacağına dair beklentilerin artması kanunların yaptırım korkusunun zayıflamasına yol açar

Kaynak: Benno Torgler, Christoph A. Schaltegger, Markus Schaffner, "Is Forgiveness Divine? A Cross-Culture Comparison of Tax Amnesties", Zeitschrift für Volkswirtschaft und Statistik, 2003, 139(3), s.376 ve Herman B. Leonard, Richard J. Zeckhauser, "Amnesty, Enforcement and Tax Policy" in Tax Policy and the Economy, (ed.) Lawrence H. Summers, MIT Press, 1987, s.66'dan derlenerek hazırlanmıştır.

Yukarıda vergi affı hususunda genel manada olumlu ve olumsuz olarak ifade edebileceğimiz bir takım görüşlere yer verildi. Bununla beraber vergi afları, yapılmaz değildir ve tümüyle zararlı ya da yararlı bir araç da değildir. Burada önemli olan husus vergi affının, gerektiren koşulların varlığının mevcudiyetinde uygulamaya konulmasıdır. Zira aksi durumda vergi affı, sisteme yarardan çok zarar verebilir. Koşullara uygun olmayan aflar kısa sürede hükümetin elini rahatlatsa da devlete olan güvenin sarsılması, dürüst mükellef aleyhine adaletsizlik yaratması, toplum vicdanını yaralaması, vergi kaçırmaı özendirici rol oynaması gibi sistemde ciddi problemlere yol açabilir. (Erol, 2011, s.145)

5. Tarihsel Perspektiften Türkiye'de Mali Aflar

Cumhuriyet tarihinden günümüze ama bilhassa 1950'lerden bu yana vergi kanunları birbiri ardına çıkmış, ekonomik darboğazlarda arttırılan vergi oranları neticesinde mükellefler vergiyi ödeyemez hale gelmiş ve devlet alacaklarının tahsili adına vergi aflarına başvurulmuştur. Çıkarılan pek çok mali afa karşın beklentiler karşılanamamıştır. Mali aflar; genel af kanunları içinde birkaç madde ile düzenlenmiş ya da yalnız vergi cezalarının affını kapsayan düzenlemeler içermiş, kimi zaman da belirli vergi ve cezaların affını kapsayan düzenlemeler şeklinde uygulamaya konulmuştur. (Özbirecikli ve Coşkun, s.41) Aşağıda Türkiye'nin Cumhuriyet'ten günümüze uygulamaya koyduğu mali aflar ifade olunmuştur.

Tablo 2: Türkiye'de Mali Aflar (1924-2013)

17 Mayıs 1924	İlk Vergi Affı
05 Ağustos 1928	Elviyel Selased Vergilerinin Sureti Cibayetine Dair Yasa
15 Mart 1934	4530 Sayılı Varlık Vergisinin Bakayasının Terkinine Dair Yasa
04 Temmuz 1934	2566 Sayılı Vergi Bakayasının Tasfiyesine Dair Yasa
29 Haziran 1938	3568 Sayılı Arazi Vergisinin Mali Yıl Sonuna Kadar Olan Bakiyesinin Terkinine Dair Yasa

Şeren ve diğerleri

13 Haziran 1946	Orman İşletmelerinin Bazı Vergilerden Muaf Tutulması Hakkındaki Yasa
21 Ocak 1947	5050 Sayılı Toprak Mahsulleri Vergisi Artıklarının Silinmesi Hakkında Yasa
26 Ekim 1960	113 Sayılı Af Yasası
28 Aralık 1961	281 Sayılı Vergi Cezaları Gecikme Zamlarının Tecil ve Tasfiyesine Dair Yasa
23 Şubat 1963	218 Sayılı Bazı Suç ve Cezaların Affı Hakkında Yasa
13 Haziran 1963	252 Sayılı Spor Kulüplerinin Vergi Borçlarının Bir Defaya Mahsus Olmak Üzere Affı Hakkında Yasa
05 Eylül 1963	325 Sayılı Yasa Kamu İktisadi Teşebbüslerinin 1960 ve Daha Önceki Yıllarına Ait Bir Kısım Vergi Borçlarının Tasfiyesi Hakkında Yasa
16 Temmuz 1965	691 Sayılı Belediyelerin ve Belediyelere Bağlı Müessese ve İşletmelerin Bir Kısım Borçlarının Hazinece Terkin ve Tahkimi Hakkında Yasa
03 Ağustos 1966	780 Sayılı Bazı Suç ve Cezaların Affı Hakkında Yasa
28 Şubat 1970	1319 Sayılı Emlak Vergisi Kanunuyla Getirilen Af
15 Mayıs 1974	1803 Sayılı Cumhuriyet'in 50. Yılı Nedeniyle Bazı Suç ve Cezaların Affı Hakkında Yasa
20 Mart 1981	2431 Sayılı Tahsilatın Hızlandırılması ve Beyan Dışı Kalmış Servet Unsurlarıyla Vesikasız Emtianın Beyanına İlişkin Yasa
02 Mart 1982	2431 Sayılı Yasaya Ek
22 Şubat 1983	2801 Sayılı Bazı Kamu Alacaklarının Özel Uzlaşma Yolu İle Tahsili Hakkında Yasa
04 Şubat 1985	Bazı Vergi Kanunlarında Değişiklik Yapılması Hakkında 3239 Sayılı Kanunun Geçici 4. Maddesi
03 Aralık 1988	3505 Sayılı Yasa (Geçici Birinci Madde)
28 Aralık 1988	3512 Sayılı Yasa
15 Aralık 1990	3689 Sayılı Yasa (Geçici Birinci Madde)
21 Şubat 1992	3787 Sayılı Yasa
05 Eylül 1997	400 Sayılı Tahsilat Genel Tebliği
22 Temmuz 1998	4369 Sayılı Yasa
06 Şubat 2001	414 Sayılı Tahsilat Genel Tebliği
07 Mart 2002	4746 Sayılı Yasa İle Emlak Vergisi İle İlgili Af Düzenlemesi (Emlak Vergisi Yasasının Geçici Madde 21)
27 Şubat 2003	4811 Sayılı Vergi Barışı Kanunu
22 Kasım 2008	5811 Sayılı Bazı Varlıkların Milli Ekonomiye Kazandırılması Hakkında Kanun (Varlık Barışı)
25 Şubat 2011	Tarihli 6111 sayılı borç yapılandırması ve vergi barışını içeren kanun
21 Mayıs 2013	6486 Sayılı, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu İle Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun (Yeni Varlık Barışı)

Kaynak: ATO, <http://www.atonet.org.tr/yeni/index.php?p=1981=1>, (Erişim Tarihi: 23.07.2013)

Tablo 2’de görüldüğü üzere Türkiye’de uygulanan mali aflar sık ve fazladır. Bu durum vergilemede adalet ve eşitlik ilkesine zarar vermekte, dürüstlüğü adeta cezalandırmakta ayrıca vergi affı beklentisinin güçlenmesine yol açarak mükellefleri vergi kaçırma yönünde teşvik edici bir rol oynamaktadır.

6.Türkiye’de Uygulanan Vergi Afları Kapsamında Varlık Barışının Gelişim Süreci

Cumhuriyet’ten günümüze dek Türkiye pek çok vergi affına sahne olmuştur. Söz konusu aflar gerek içerik gerek kapsam ve gerekse kapsadığı mükellefleri süreleri ve sebepleri bakımından birbirinden farklı bir yapı sergilemektedir(Karatay ve Karatay,2011,s.183). Çalışmanın bu bölümünde Yeni Varlık Barışının gelişim sürecinin daha iyi anlaşılmasına olanak tanıyacak 2003 ve sonrası uygulamaya konulan vergi affı niteliğinde olan kanunlara yer vereceğiz. Bu bağlamda 4811, 5811, 6111 ve 6486 Sayılı kanunlar ele alınacaktır.

6.1. 25/02/2003 Tarih ve 4811 Sayılı Vergi Barışı Kanunu

İlk defa 4792 sayılı “Vergi Barışı Kanunu” Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunda 16.01.2003 tarihinde kabul edilerek Cumhurbaşkanlığı’nın onayına sunulmuş, dönemin Cumhurbaşkanı söz konusu kanunun, 1, 2, 3, 5, 6, 7, 12, 14, 15 ve 19. maddelerinin Türkiye Büyük Millet Meclisince bir kez daha görüşülmek üzere, Anayasanın değişik 89. ve 104. maddeleri uyarınca yayımlanması uygun bulunmayarak TBMM Başkanlığı’na geri göndermiştir. Gerekçede, 1980-2000 yıllarında 11 kez af yasası çıkarılarak ortalama iki yılda bir vergi affına başvurulmasının, bu kurumu gelenekselleştirdiği, bir yandan vergi suçlarının işlenmesini özendirdiği ve vergi cezalarının caydırıcı etkisini azalttığı; öte yandan da vergisini zamanında ödeyen yurttaşların adalet duygusunu inciterek ve güvenini sarstığı ifade edilmiştir. 4811 sayılı vergi barışı kapsamında mükelleflere, yargı aşamasında bulunan ihtilafları kaldırmaya yönelik düzenlemeler, kesinleşmiş kamu alacakları için geliştirilmiş

olan ödeme kolaylığı, matrah artırımını uygulaması, mükelleflere stoklarını miktar ve değer bazında düzeltme olanağı veren uygulamalar ve diğer düzenlemelerle kolaylıklar getirilmiştir.

6.2. 13/11/2008 Tarih ve 5811 Sayılı Bazı Varlıkların Milli Ekonomiye Kazandırılması Hakkında Kanun

4811 sayılı kanunun üzerinden uzun bir süre geçmeden 5811 sayılı “Bazı Varlıkların Milli Ekonomiye Kazandırılması Hakkında Kanun” 22 Kasım 2008 tarih ile uygulamaya konulmuş ve 2 Mart 2009 tarihinde sona ermiştir. İlgili kanun, gerçek ve tüzel kişilere ait, yurt dışında bulunan para, döviz, altın, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçlarının ekonomiye kazandırılmasını ve taşınmazların kayda alınması ile yurt içinde bulunan ancak işletmelerin öz kaynakları içinde yer almayan bu türden varlıkların sermaye olarak konulmak suretiyle işletmelerin sermaye yapılarının güçlendirilmesini sağlamayı amaçlamıştır. Vergi barışı kanunu olarak adlandırılan 5811 sayılı kanun ile borçlar için ödeme kolaylığı, vergi idaresi ve mükellef arasındaki davaların barış yolu ile çözümünü, matrah artırımında bulunan mükelleflere avantajları, malları ile kayıtlarını uygun biçime getirmek isteyen mükelleflere kolaylıkları ve pişmanlıkla beyan uygulamasının teşvikini getirmekteydi (Vergi Portalı, 2003).

Varlık Barışı Kanunu olarak da ifade edilen 5811 sayılı Bazı Varlıkların Milli Ekonomiye Kazandırılması Hakkında Kanun, 10/07/2009 tarihli Resmi Gazetede yayınlanan 5917 sayılı Kanun ile değiştirilerek yeni düzenlemeler yapılmış ve varlık barışının süresi uzatılmıştır. Yapılan değişiklikler ile varlık barışının bir anlamda ihya edildiği söylenmektedir. Varlık Barışı uygulamasının sonucunda; 26 milyar 949 milyon 937 bin lirası yurt dışından, 20 milyar 352 milyon 608 bin lirası da yurt içinden olmak üzere toplam 47

milyar 302 milyon 545 bin liralık kaynak, Varlık Barışı kapsamında beyan edilmiş, söz konusu beyanlar üzerinden 1 milyar 556 milyon 629 bin lira vergi tahakkuk ettirilmiştir.

Varlık Barışı uygulamasının ilk döneminde (22 Kasım 2008 – 2 Mart 2009); 10 milyar 748 milyon 738 bin lirası yurt dışından, 4 milyar 83 milyon 331 bin lirası da yurt içinden olmak üzere toplam 14 milyar 832 milyon 69 bin liralık kaynak beyan edilmiş ve bu varlıklar üzerinden 419 milyon 141 bin lira vergi tahakkuku gerçekleştirilmiştir. Söz konusu uygulamanın ikinci döneminde ise; 16 milyar 201 milyon 199 bin lirası yurt dışından, 16 milyar 269 milyon 276 bin lirası da yurt içinden olmak üzere toplam 32 milyar 470 milyon 475 bin lira varlık beyan edilmiş ve bu varlıklar üzerinden 1 milyar 137 milyon 487 bin lira vergi tahakkuk ettirilmiştir (Gelir İdaresi Başkanlığı, 2010).

6.3. 25/02/2011 Tarihli 6111 Sayılı Borç Yapılandırması Ve Vergi Barışını İçeren Kanun

Cumhuriyet tarihinin en büyük mali yapılandırmasını beraberinde getirmekte ve böylece mükellef ve vergi idaresi arasındaki davaların barış yolu ile çözümünü, biriken borçlara ödeme kolaylığını, matrah ve vergi artırımında bulunan vatandaşlara incelenmeme avantajını, pişmanlıkla beyan uygulamasının teşvikini, yapılandırılan borçların taksit ve kredi kartı yolu ile ödenmesini, inceleme ve tarhiyat safhasındaki davaların sulh yolu ile çözümünü ve son olarak işletmelerinde kayıtları ile emtialarını uygun biçime getirmek isteyen mükelleflere kolaylık sağlayan bazı alacakların yeniden yapılandırılması ile sosyal sigortalar ve genel sağlık sigortası kanunu ve diğer bazı kanun ve kanun hükmünde kararnemelerde değişiklik yapılması hakkında 6111 sayılı kanun 27857 sayılı resmi gazetede 25.02.2011 tarihinde yayımlanmıştır (Resmi Gazete, 2011).

Amacı vatandaşların başta kamu kurumları olmak üzere diğer kimi kurumlara olan borçlarının yeniden yapılandırarak, mükellefe uygun vadede ödeme imkanını sunmayı amaçlayan söz konusu kanun kamu alacaklarının yeniden yapılandırılması, sosyal güvenlik, çalışma hayatı, yatırım, üretim, istihdam, eğitim, kamu personeli, finans sektörü, toplumsal

hayat ve diğer pek çok düzenlemeyi de beraberinde getirmektedir (Maliye Bakanlığı, 2011, s.9).

Kanun Gerekçesinde Yasanın getirilme amacı küresel krize bağlı olarak dış talebin düşmesi ve buna bağlı mal ve hizmet satış gelirlerindeki azalma, kredi teminindeki güçlükler, işletmelerin üretim kapasitelerini tam olarak kullanamamaları ve nakit dengelerinin bozularak kamuya olan borçların artması şeklinde belirtilse de söz konusu ekonomik ve mali gerekçelerin yanı sıra 2011 yılının genel seçim yılı olması diğer bir amaç olarak düşünülebilir. Zira seçim dönemlerinde vergi aflarının siyasi bir tasarruf yöntemi olarak kullanılması sık rastlanan bir durum olduğunu ifade etmek mümkündür.(Öz ve Özkök Çubukçu, s.250)

6111 sayılı yasanın kapsama aldığı alacaklar göz önüne alındığında oldukça geniş kapsamlı bir mali af niteliği taşıdığı söylenebilir. (Öz ve Özkök Çubukçu, s.252). Söz konusu alacaklar şu şekildedir (Maliye Bakanlığı, 2011, ss. 9-13):

Vergi daireleri, gümrük idareleri ve belediyelerce tahsil edilen vergiler, vergi cezaları ve diğer alacaklar, Sosyal Güvenlik Kurumunun sosyal güvenlik primi, idari para cezası ve kira alacakları, Trafik para cezaları, seçim para cezaları, nüfus para cezaları, askerlik para cezaları, Belediyelerin su kullanımından kaynaklı alacakları, İl Özel İdarelerinin çeşitli harç ve katılma payı alacakları, Büyükşehir Belediyeleri Su ve Kanalizasyon İdarelerinin su ve atık su alacakları, TEDAŞ'ın veya hissedarı olduğu elektrik dağıtım şirketlerinin elektrik tüketiminden kaynaklanan alacakları, KOSGEB'in verdiği desteklerden geri alınması gereken tutarlar, Çevre ve Orman Bakanlığının, ORKÖY fonundan veya bütçeden orman köylülerine ve kooperatiflerine kullandırılan kredi alacakları, Tarım ve Köy işleri Bakanlığının tarımsal amaçlı kooperatiflere veya ortaklarına kullandığı tarım kredilerinden kaynaklanan alacakları, yine aynı Bakanlığın sulanabilir tarım arazisi dağıtımından kaynaklanan arazi bedeli alacakları, Maliye Bakanlığının, Kültür ve Turizm Bakanlığının, Orman Genel Müdürlüğünün yaptığı tahsisler nedeniyle doğan arazi tahsis bedeli, ağaçlandırma bedeli,

ağaçlandırma ve erozyon kontrolü bedeli, %3 proje bedeli, toprak bedeli, irtifak hakkı, kesin izin, kullanma izni gibi alacakları ile kira alacakları, Kültür ve Turizm Bakanlığının kültür varlıklarının korunması, bakım ve onarımı amacıyla kullandığı krediler, Sulama kooperatiflerinin ve sulama birliklerinin tarımsal sulama faaliyetlerinden kaynaklanan alacakları, Askeri okullar, polis okulları ve kamuya ait diğer okullardan ilişiği kesilenlerin ödemeleri gereken öğrenim bedelleri, bunlardan mecburi hizmet yükümlülüğünü yerine getirmeyenlerin ödeyecekleri tazminat tutarları, TRT'nin elektrik enerjisi satış bedeli payı ve bandrol ücretleri, YURT-KUR'a olan öğrenim ve katkı kredisi borçları, TOBB, TESK, Barolar Birliği, TÜRMOB ve İhracatçı Birliklerinin üyelik aidat alacakları, Organize Sanayi Bölgelerinin ödeme süresi geçtiği halde ödenmemiş bulunan elektrik ve su bedeli ile yönetim aidatları alacakları, Geliştirme ve Destekleme Fonu kaynaklı alacaklar, Geliştirme ve Destekleme Fonundan kullanılan afet kredileri, DSİ'nin yeraltı suyu sulama tesisleri ve/veya şebekelerine yaptığı yatırım bedeli alacakları, KİT'lere ve bunların müesseselerine, bağlı ortaklıklarına ve iştiraklerine ait olan taşınmazların kiralanasından kaynaklanan alacaklar, İl Özel İdareleri, Belediyeler ile bunlara bağlı kuruluşların ve sermayesinin yüzde ellisinden fazlası bunlara ait olan şirketlerin, irtifak hakkı ve kiralama işlemlerinden kaynaklanan alacaklar, SGK'ya ait taşınmazların kiralanasından kaynaklanan kira alacakları, Vakıflar Genel Müdürlüğüne, mazbut vakıflar ile temsilen yönetilen vakıflara ait taşınmazların kiralanası işlemlerinden kaynaklanan alacaklar, İşverenlerin ve üçüncü şahısların, iř kazası ve meslek hastalığı, malullük, adi malullük ve ölüm halleri ile genel sağlık sigortalısına ve bunların bakmakla yükümlü olduğu kişilere yönelik fiiller nedeniyle ödemekle yükümlü buldukları her türlü borçları, SGK'nın fazla ve yersiz ödediği tespit edilen gelir ve aylıklara ilişkin alacaklar, Özel radyo ve televizyon kuruluşlarınca RTÜK'e ödenmesi gereken yıllık brüt reklam gelirlerinden alınan % 5 oranındaki pay ile eğitime katkı payı alacakları, Toprak Mahsulleri Ofisi Genel Müdürlüğü tarafından Fındık Tarım Satış

Kooperatifleri Birliğine satılan ve ödenmemiş bulunan satış bedeli alacakları, Kalkınma ajanslarının, mahalli idareler ve odalardan olan alacakları, Yurtdışına eğitime gönderilen öğrencilerden veya memurlardan yükümlülüklerini yerine getirmemeleri nedeniyle adlarına döviz veya TL cinsinden borç çıkarılanların, söz konusu borçları.

Görüldüğü üzere 6111 sayılı yasa ile sağlanan imkanlar ve kolaylıklar oldukça kapsamlıdır zira borçların yapılandırılması, uygun taksit olanakları, kredi kartı ile ödeme kolaylığı, matrah ve vergi artırımını ile yükümlülerin geçmiş vergilendirme dönemi ile ilgili olası incelenme ve cezaya muhatap olma risklerinin ortadan kaldırılması, vergilerini pişmanlıkla veyahut kendiliğinden beyan eden mükelleflerin pişmanlık zammı yerine bu vergilerini enflasyon oranında güncelleyerek ödemesi yasada yer alan imkanlardan bazılarıdır.(Öz ve Özkök Çubukçu, s.253)

6.4.Yeni Varlık Barışı (6486 Sayılı, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu İle Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun)

Türkiye’de vergi barışı ile başlayan süreç gelişerek ve değişerek 2008’de varlık barışı ile devam etmiş ve 21 Mayıs 2013 tarihinde kabul edilen 6486 sayılı kanunun 13.maddesi ile gelir vergisi kanuna eklenen geçici 85. madde ile Yeni Varlık Barışı tıpkı 2008’de uygulamaya konulan varlık barışı gibi gerçek ve tüzel kişilerin sahibi olduğu madde kapsamına alınan varlıkların herhangi bir inceleme ve soruşturma yapılmaksızın oldukça düşük bir vergi oranı ile kayda alınarak milli ekonomiye kazandırılmasını gaye edinmiştir.

31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununa 85. geçici maddenin eklenmesi ile yeni varlık barışının kapsamına giren varlıklar; gerçek veya tüzel kişilerce, 15/4/2013 tarihi itibarıyla sahip olunan ve yurt dışında bulunan; para, altın, döviz, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile varlığı kanaat verici bir belgeyle¹ ispat

¹ Söz konusu maddenin uygulamasında kanaat verici belge şunu ifade etmektedir: “Devlet tarafından veya Devlet güvencesinde tutulan kayıt ve sicilleri; banka, banker, aracı kurumlar ve benzeri mali kurumlar ile posta

edilen taşınmazlardır. Madde uyarınca söz konusu varlıkların Türkiye'ye getirilerek, 31/7/2013 tarihine kadar Türk Lirası cinsinden rayiç bedelle, 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanunu uyarınca faaliyette bulunan bankalara veya 6/12/2012 tarihli ve 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu uyarınca faaliyette bulunan aracı kurumlara bildirilmesi ya da vergi dairelerine beyan edilmesi durumunda beyan edilen varlıkların değeri üzerinden %2 oranında vergi tarh edilecek ve bu vergi tarhiyatın yapıldığı ayı izleyen ayın sonuna kadar ödenecektir.

Yeni Varlık Barışı İncelendiği vakit evvelki varlık barışından ufak farklar haricinde neredeyse hiçbir değişikliğe uğramadan kanunlaştığını ifade etmek mümkündür. Söz konusu yeni kanunun farkı yalnızca yurtdışındaki varlıkların milli ekonomiye dahil edilmesini kapsıyor olmasıdır. (Önceki varlık barışı yurtiçini de kapsamakta idi)

Söz konusu hususun dışında yeni varlık vergisinden beklentiler içinde bulunduğumuz ekonomik konjonktür nedeniyle daha fazladır. Bilindiği üzere küresel kriz sonrası borç krizinden halen sıyrılamamış Avrupa'nın güvenilir bir liman olma özelliği güç kaybetmekte, bunun yanı sıra ülkemizin makro ve kamu maliyesi göstergelerinde yakaladığı başarı ve bundan mütevellit uluslararası kredi derecelendirme kuruluşlarından aldığı notlar, yurtdışında bulunan varlıklarımızın milli ekonomiye dahil edilmesi hususunda etkili olacak ve hiç kuşkusuz yeni varlık barışının başarı şansını arttıracaktır. Türk vergi sisteminin reform sürecine dahil edilmesi ihtiyacını çıkarılan vergi afları ve söz konusu vergi barışlarında görebilmek mümkündür. Zira söz konusu 130 milyar dolar düzeyinde olduğu tahmin edilen paranın neden Türkiye'de kalmadığı, Türk vergi ve hukuk sisteminin gözden geçirilmesi zaruriyetini ortaya koymaktadır.

---

idaresi, noter gibi kurum ve kuruluşların kayıt ve belgelerini, 213 sayılı Kanunun İkinci Kitabının Üçüncü Kısımında yer alan belgeler ve muadili belgeler ile bilgi değişiminde bulunulan yabancı ülkelerde yetkili makamlardan alınarak mahallindeki Türk elçilik ya da konsoloslukları, yoksa ilgili ülkenin Türk menfaatini koruyan aynı nitelikteki temsilcileri tarafından tasdik olunan belgelerdir."

Yeni varlık barışının yasalaşmasından evvel bu hususta açıklama yapan Başbakan Yardımcısı Ali Babacan Uluslararası bankacılık takas sistemi verilerine göre Türk vatandaşlarının ve şirketlerin uluslararası kayıtlara geçen yurtdışındaki portföy yatırımları 130 milyar dolar düzeyinde olduğunu ifade etmiştir (Andaç, 2013). Bu bağlamda 2009 senesinde küresel kriz karşısında beklenen getiriye sağlayamayan varlık barışı, söz konusu kriz karşısında öne çıkan bugünün Türkiye'sinde uygulamaya konulan yeni varlık barışıyla beklentiler kuşkusuz çok daha müspet istikamettedir.

Yeni varlık barışıyla, Türk vatandaşlarının yurtdışında tuttıkları varlıkların milli ekonomiye kazandırılması amaçlanmaktadır ve bu bağlamda ekonomi otoritelerinin tahminlerine göre 20 milyar TL'nin ekonomiye kazandırılacağı ifade edilmektedir (Ekonomi Ekibi, 2013).

7. Sonuç

Türkiye'de 5811 sayılı Varlık Barışı olarak bilinen *Bazı Varlıkların Milli Ekonomiye Kazandırılması Hakkındaki Kanun* 22 Kasım 2008 tarihinde uygulamaya konulmuştur. Söz konusu kanuna göre yurtiçi varlıklardan %5, yurtdışı varlıklardan ise %2 vergi alınması öngörülmüştü. Yeni Varlık Barışı ise *Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı* olara 24 Nisan 2013 tarihinde TBMM Başkanlığına sunuldu ve 22 Mayıs 2013 tarihinde yasalaştı. Söz konusu kanunun 12.maddesine geçici 85.maddenin eklenmesi ile gerçek ve tüzel kişiler tarafından 22 Nisan 2013 tarihi itibarıyla sahip olunan ve yurtdışında bulunan para, döviz, altın, hisse senedi, tahvil ve diğer menkul kıymetlerin Türkiye'ye getirilmesi ve taşınmazların kayda alınarak milli ekonomiye kazandırılması ve düşük bir oranda vergilendirilmesi öngörülmektedir.

Bir vergi affının başarılı bir netice vermesi için; bir defaya mahsus olması, mükellefler tarafından tahmininin güç olması, ve mükellefin söz konusu affın tekrarının olmayacağına inanması gerekmektedir. Bunlarla beraber vergi affı sonrasında yapılacak denetimlerin

etkinliği ve yaptırımların ağırlığı affa katılımı arttırıcı bir rol oynayacaktır. Türkiye ne yazık ki aflara başvurma sıklığı açısından lider ülke konumundadır. Bu durum, af uygulamalarının temel amacı mali olmaktan ziyade siyasi olduğu algısının doğmasına sebebiyet vermektedir. Zira af kanunları çıkarma yetkisi yasama organına verilmiş olsa da, söz konusu kanunlar yasama organının çoğunluğunu elinde tutan yürütme organın iradesini ortaya koymaktadır (Kargı ve Yüksel, 2010, s.41).

Kaynakça

4811 Vergi Barışı Kanunu, T.C.Resmi Gazete, 25033, 27.02.2003, <http://www.resmigazete.gov.tr/main.aspx?home=http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2003/02/20030227.htm&main=http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2003/02/20030227.htm>, (Erişim Tarihi:30.05.2013)

5811 Bazı Varlıkların Milli Ekonomiye Kazandırılması Hakkında Kanun, T.C.Resmi Gazete,27062, 22.11. 2008, <http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2008/11/20081122-1.htm>, (Erişim Tarihi:30.05.2013)

6111 Sayılı Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılması İle Sosyal Sigortalar Ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu Ve Diğer Bazı Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun, T.C.Resmi Gazete, 27857(Mükerrer),25.02.2011,Kabul Tarihi:13.02.2011, <http://www.resmigazete.gov.tr/main.aspx?home=http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2011/02/20110225m1.htm&main=http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2011/02/20110225m1.htm>

6486 Sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel sağlık sigortası kanunu ile bazı kanunlarda değişiklik yapılmasına dair kanun, T.C. Resmi Gazete, 28861, 29.05.2013, , Kabul tarih:21.05.2013, <http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2013/05/20130529-11.htm> (Erişim Tarihi:30.05.2013), , (Erişim Tarihi:01.06.2013)

ANDA, ř.(17.04.2013). Hkmet Türklerin Yurtdışındaki Parasını ülkeye çekecek. Hürriyet Gazetesi. <http://ekonomi.milliyet.com.tr/ii-varlik-barisi-ekonomi/ekonomiyazardetay/17.04.2013/1694626/default.htm>, (Erişim Tarihi:30.05.2013)

ARIKAN, Z. ve H. Yurtsever.(2004). Türkiye’de Mali Affın Nedenleri, Etkileri ve Sonuçları-1, Yaklaşım Dergisi.

ÇETİN, G. (2007). Vergi Aflarının Vergi Mükelleflerinin Tutum ve Davranışları Üzerindeki Etkisi, Yönetim ve Ekonomi Dergisi, (14)2, 171-187.

Ekonomi Ekibi. (18.04.2013). Yeni Varlık Barışından 20 milyar TL Bekleniyor. <http://www.ekonomiekibi.com/Haber/Detay/6165/Yeni%20varlik%20barisindan%2020milyar%20bekleniyor>. (Erişim Tarihi:30.04.2013).

EROL,A. (2011). Vergi Felsefesi (Devlet ve Vergi). İSMMMMO Yayınları 140. İstanbul. <http://archive.ismmmo.org.tr/docs/yayinlar/kitaplar/140/vergi%20felsefesi.pdf>. (Erişim Tarihi:22.07.2013).

Gelir İdaresi Başkanlığı. Vergi İstatistikleri. http://www.gib.gov.tr/fileadmin/HTML/VI/VBKII/30_09_2004_kumulatif.xls.htm. (Erişim Tarihi: 30.05.2013)

Gelir İdaresi Başkanlığı. (04.01.2010) Basın Duyurusu. http://www.gib.gov.tr/fileadmin/user_upload/BasinBultenleri/04012010basinbulteni.htm, (Erişim Tarihi: 30.05.2013).

İSMMMMO. (Mart 2003). 4811 Sayılı Vergi Barışı Kanunu. Örnekli Açıklamalı Sirküleri. <http://archive.ismmmo.org.tr/docs/yayinlar/kitaplar/4811/4811.pdf>. (Erişim Tarihi:30.05.2013).

Maliye Bakanlığı. (Şubat 2011). 6111 Sayılı Kanunun Getirdikleri. <http://www.sgb.gov.tr/Dosyalar/6111%20Say%20Kanunun%20Getirdikleri.pdf>, (Erişim Tarihi: 30.05.2013).

NADAROĞLU, H. (1981).Kamu Maliyesi Teorisi. 4.Baskı. Sermet Matbaası.

KARATAY, Ö. ve A. KARATAY.(2011). Türkiye’de Vergi Afları ve 6111 Sayılı Kanunun Değerlendirilmesi: Bayburt İli Örneği. Ekonomi Bilimleri Dergisi, N.3,C.2, 2011, http://www.sobiad.org/eJOURNALS/dergi_EBD/arsiv/2011_2/ozcan_karatay.pdf, (Erişim Tarihi:30.05.2013). 181-190.

KARGI,V. ve C. YÜKSEL. (2010). Türkiye’de Vergi Aflarının Vergi Adaleti ve Mükellefler Üzerine Etkileri. İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Maliye Araştırma Merkezi Konferansları. 54.Seri.

LEONARD, Herman B.& R. J.ZECKHOUSER,(1987). Amnesty,Enforcement and Tax Policy. in Tax Policy and the Economy. (ed.) Lawrence H.Summers, MIT Press,1987, ss.55-86

ÖZ, S. ve D. ÖZKÖK ÇUBUKÇU. Af ya da Adalet: Yeni Mali Af Yasası. Ankara Üniversitesi SBF Dergisi, 66-2, 247-254.

ÖZ, M. Ve A. ATAY COŞKUN. (Ocak,2008) . Vergi Affı Geçici Bir Çözüm mü Yoksa Kalıcı bir Sorun Kaynağı mı? 4811 Sayılı VBK Çerçevesinde Bir İnceleme: Hatay Örneği. Muhasebe ve Finansman Dergisi, S.37, Ocak 2008, <http://journal.mufad.org/attachments/article/308/4.pdf>, (Erişim Tarihi:23.07.2013), 39-49.

Türk Dil Kurumu (TDK),http://www.tdk.gov.tr/index.php?option=com_gts&arama=gts&guid=TDK.GTS.51ef4edf7afa33.03171733, (Erişim Tarihi: 23.07.2013)

TORGLER, B., C. A.SCHALTEGGER , M.SCHAFFNER.(2003). Is Forgiveness Divine? A Cross-Culture Comparison of Tax Amnesties. *Zeitschrift für Volkswirtschaft und Statistik*, 139(3), 375-396

Vergi Portalı. (04.03.2003). 4811 Sayılı Vergi Barışı Kanunu Neler Getiriyor?. <http://www.vergiportalı.com/Content.aspx?Type=BulletinD&Id=223>, (Erişim Tarihi:30.05.2013).

YALÇIN, H. ve A. BAŞER. (Ocak,1996). Türkiye’deki Mali Aflar ve Vergi Sistemi Üzerindeki Etkileri, Vergi Dünyası.